

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. aprila 2021.godine
Br.ref.:RK 1744/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI97/20

Podnosilac

Nehat Salihu

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija, i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Nehat Salihu, sa prebivalištem u Gnjilanu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio 22. maja 2020. godine.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva nije tačno razjasnio za koja osnovna prava i slobode zagarantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) tvrdi da su mu povređena osporenim presudom.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 19. juna 2020. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je primio zahtev podnosioca zahteva, koji je dostavio poštom dana 13. juna 2020. godine.
6. Dana 23. juna 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 6. jula 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao po jednu kopiju zahteva Vrhovnom sudu i Nezavisnom nadzornom odboru civilne službe Republike Kosovo (u daljem tekstu: NNOCSK). Istog dana, Sud je poslao Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenju za upravne sporove (u daljem tekstu: Osnovni sud) zahtev da dostavi povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu presudu Vrhovnog suda.
8. Dana 7. jula 2020. godine, Osnovni sud je dostavio traženu povratnicu koja dokazuje da je podnosilac zahteva osporenu presudu primio 22. maja 2020. godine.
9. Dana 21. jula 2020. godine, podnosilac zahteva je dostavio dodatne dokumente Sudu.
10. Dana 26. marta 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno glasova iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 26. novembra 2012. godine, podnosilac zahteva je imenovan na mesto direktora Srednje škole za agrobiznis i tehnologiju "Arbëria" u Gnjilanu. Pre njegovog imenovanja na mesto direktora, podnosilac zahteva je bio nastavnik u istoj školi.
12. Dana 16. marta 2015. godine, direktor Opštinske direkcije za obrazovanje u opštini Gnjilane pokrenuo je disciplinski postupak protiv podnosioca zahteva zbog sumnje da je isti izvršio težu povredu radnih obaveza iz člana 6. (Teške povrede-ozbiljne povrede) stav 1. podstavovi 1.4, 1.10 i 1.15 Uredbe br. 04/2011 o disciplinskoj proceduri u civilnoj službi (u daljem tekstu: Uredba o disciplinskoj proceduri), odnosno nije prijavio Direkciji za obrazovanje u Gnjilanu odsustvo nastavnika fizičkog vaspitanja sa posla u periodu od 28. oktobra 2014. do 2. marta 2015. godine, kao i odsustva drugih nastavnika u nastavnom procesu i nije preduzeo radnje na povećanju interne kontrole radi ostvarivanja prihoda od proizvedenih proizvoda.
13. Dana 18. marta 2015. godine, rešenjem 02-16-2839 šefa Jedinice za osoblje Opštinske direkcije za obrazovanje u opštini Gnjilane, podnosilac zahteva je suspendovan sa rada uz naknadu zarade do tri (3) meseca (počev od 18. marta 2015. godine), u očekivanju istrage zbog sumnje da je isti izvršio težu povredu Kodeksa ponašanja, kao što je utvrđeno članom 6. stavom 1. podstavovima 1.4, 1.10 i 1.15 Uredbe o disciplinskoj proceduri.
14. Dana 14. aprila 2015. godine, Disciplinska komisija pri opštini Gnjilane je nakon održane rasprave, donela odluku 02-016-35902, kojom je podnosioca zahteva oglasila odgovornim za težu povredu radnih obaveza i izrekla mu disciplinsku meru "prekid radnog odnosa u civilnoj službi opštine". Istom odlukom je ukinuto i rešenje šefa Jedinice za osoblje 02-16-2839 od 18. marta 2015. godine o privremenoj suspenziji sa rada uz naknadu zarade.
15. Dana 28. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo Opštinskoj direkciji zahtev da bude vraćen na radno mesto nastavnika.
16. Dana 5. maja 2015. godine, podnosilac zahteva je protiv gore navedene odluke Disciplinske komisije izjavio žalbu Opštinskoj komisiji za rešavanje sporova i žalbi u opštini Gnjilane (u daljem tekstu: Komisija za rešavanje sporova i žalbi).
17. Dana 22. maja 2015. godine, Komisija za rešavanje sporova i žalbi je odlukom 02-016-42542/2 delimično usvojila žalbu podnosioca zahteva i odlučila da mu disciplinsku meru prestanka radnog odnosa zameni merom premeštaja na druge zadatke kao nastavnik, uz zabranu unapređenja u trajanju od pet (5) godina.
18. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu NNOCSK-u protiv odluke Komisije za rešavanje sporova i žalbi 02-016-42542/2 od 22. maja 2015. godine.

19. Dana 27. jula 2015. godine, NNOCSK je odlukom A/02/320/2015: (i) stavio van snage odluku Komisije za rešavanje sporova i žalbi u opštini Gnjilane 02-016-42542/2 od 22. maja 2015. godine; (ii) obavezao Komisiju za rešavanje sporova i žalbi u opštini Gnjilane da u roku od 15 dana od dana prijema te odluke, preispita žalbu od 5. maja 2015. godine; (iii) obavezao predsednika opštine da preduzme sve radnje radi izvršenja te odluke; i (iv) naložio da se NNOCSK obavesti o preduzimanju svih radnji u skladu sa tom odlukom.
20. NNOCSK je u svojoj odluci utvrdio: *“Komisija za rešavanje prigovora i žalbi ne može izvršiti izmenu ili zamenu disciplinske mere već mora da odlučuje o zakonitosti prethodnih odluka tog organa, u ovom slučaju o odluci Disciplinske komisije i istovremeno, mora odlučiti da odbije žalbu ili usvaja istu, u skladu sa odredbama člana 9. stav 4. Uredbe br. 05/2011 o Procedurama rešavanja prigovora i žalbi gde se određuje da: “Komisija razmatra osigurane dokaze i na osnovu njih, odlučuje da li se žalba usvaja ili ne”.*”
21. Dana 17. avgusta 2015. godine, Komisija za rešavanje sporova i žalbi je odlukom 02-016-42542/02, odbila, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i odlučila da odluka Disciplinske komisije br. 02/016/35902 od 14. aprila 2015. godine, kojom je podnosiocu zahteva izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa, ostane na snazi.
22. Dana 7. septembra 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu NNOCSK-u protiv odluke Komisije za rešavanje sporova i žalbi u opštini Gnjilane 02-016-42542/02 od 14. avgusta 2015. godine, kojom je tražio da bude vraćen na mesto direktora škole ili na ranije mesto nastavnika na kojem je bio pre njegovog imenovanja na mesto direktora.
23. Dana 26. oktobra 2015. godine, NNOCSK je odlukom A/02/432/2015, odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i odlučio da ostane na snazi odluka Komisije za rešavanje sporova i žalbi u opštini Gnjilane 02-016-42542/02 od 17. avgusta 2015. godine.
24. NNOCSK je gore navedenom odlukom utvrdio da je podnosilac zahteva učinio disciplinski prekršaj kao što je utvrđeno članom 6. stavom 1. podstavovima 1.4, 1.10 i 1.15 Uredbe o disciplinskoj proceduri i, takođe, da je prekršio odredbe Zakona o civilnoj službi, odnosno član 5. (Osnovna načela civilne službe) stavovi 1.1 [Zakonitost], 1.4 [Efektivnost i efikasnost], 1.5 [Odgovornost] i 1.6 [Nepriistrasnost i stručna nezavisnost] i članove 51. (Ovajlanje zadatka i obaveza primene zakona), 52. (Obaveza nezloupotrebljavanja ovlašćenja), 55. (Obaveza informisanja i obrazloženje upravnih akata) i 64. (Disciplinska odgovornost).
25. Što se pak tiče njegovog zahteva za vraćanje na ranije radno mesto nastavnika na kojem je bio pre njegovog imenovanja na mesto direktora, NNOCSK je utvrdio da nije nadležan za odlučivanje o tom zahtevu, odnosno da *“Odbor ne može odlučivati o radnom odnosu nastavnog osoblja pošto ova kategorija javnih službenika nema status civilnog službenika”.*

26. Na osnovu spisa predmeta se primećuje da je podnosilac zahteva na osnovu kopije zahteva od 23. novembra 2015. godine, upućenog Skupštini opštine Gnjilane i Opštinskoj direkciji za obrazovanje (koji kod njih nije zaveden u protokol da je primljen), tražio sledeće: *“tražim od Inspekcije rada da razmotri zahtev Nehata Salihua za vraćanje na radno mesto profesora u srednjoj poljoprivrednoj školi jer je Nezavisni nadzorni odbor u Prištini vratio odluku u kojoj nije mogao da odluči o vraćanju na radno mesto profesora, gde prema dopisu nije u nadležnosti Nezavisnog odbora da odlučuje o kategoriji ovih zaposlenih pre nastavnika”*.
27. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu kojim je tražio da se poništi odluka NNOCSK-a A/02/432/2015 od 26. oktobra 2015. godine i da bude vraćen na mesto direktora škole ili na ranije mesto nastavnika na kojem je bio pre nego što je imenovan na mesto direktora.
28. Dana 11. juna 2018. godine, Osnovni sud je presudom A. br. 1998/15, odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca zahteva.
29. Osnovni sud je u svojoj presudi, u odnosu na zahtev podnosioca da bude vraćen na mesto direktora škole, našao da podnosilac zahteva *“[...] nije vršio potrebnu kontrolu što se tiče brojnim izostancima nad vaspitno-obrazovnim osobljem, ne preduzimajući nijednu radnju kako bi obavestio Opštinsku direkciju obrazovanja kao i ne prijavljujući slučaj nastavnika fizičkog vaspitanja u toj školi, koji je izostao sa posla od 28.10.2014. godine do 02.03.2015. godine, i isti je nastavio da prima mesečnu platu i tokom ovih meseci, čineći kršenje radnih zadataka i oštećenje institucijske imovine. Dalje, tužilac je prouzrokovao štetu instituciji zbog nemarnosti ili neuspeha obavljanja njegove funkcije, izvršivši kršenja sankcionisana članom 6. stav 1, podstav 1.4,1.7, 1.10 i 1.14 Uredbe br. 04/2011 o disciplinskim procedurama civilne službe”*.
30. Što se pak tiče zahteva podnosioca zahteva da bude vraćen na radno mesto nastavnika na kome je bio pre nego što je imenovan za direktora škole, Osnovni sud je naveo da je NNOCSK pravilno utvrdio da nije nadležan da odlučuje o radnom odnosu nastavnog osoblja pošto ova kategorija javnih službenika nema status civilnih službenika.
31. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je protiv gore navedene presude Osnovnog suda izjavio žalbu Apelacionom sudu.
32. Dana 20. septembra 2019. godine, Apelacioni sud je presudom AA. br. 469/2018, odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda A. br. 1998/15 od 11. juna 2018. godine.
33. Apelacioni sud je utvrdio da je presuda Osnovnog suda utemeljena na zakonu, odnosno na odredbama Zakona o civilnim službenicima i da nije zahvaćena povredama odredaba Zakona o upravnim sporovima. Apelacioni sud je našao da je Osnovni sud pravilno utvrdio da NNOCSK nije nadležan za pitanje prestanka radnog odnosa nastavnika iz razloga što je to pitanje uređeno Zakonom o radu pošto nastavnici ne spadaju u kategoriju civilnih službenika.

34. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za vanredno preispitivanje presude Apelacionog suda AA. br. 469/2018 od 20. septembra 2019. godine, navodeći da je ista doneta uz povredu odredaba upravnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
35. Dana 18. novembra 2019. godine, Vrhovni sud je presudom ARJ-UZVP br. 140/2019, odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca zahteva za vanredno preispitivanje presude Apelacionog suda.
36. Povodom zahteva podnosioca za vraćanje na mesto direktora škole, Vrhovni sud je utvrdio da su nižestepeni sudovi pravilno odbili, kao neosnovan, tužbeni zahtev, odnosno žalbu podnosioca zahteva, utvrdivši da je podnosilac zahteva učinio povredu važećeg zakonodavstva o civilnim službenicima. Ovo kao rezultat toga što nije obavestio odnosno prijavio Opštinskoj direkciji za obrazovanje u Gnjilanu odsustvo nastavnika fizičkog vaspitanja sa posla u periodu od 28. oktobra 2014. do 2. marta 2015. godine, a nije prijavio ni izostanak drugih nastavnika sa nastavnih časova.
37. Što se pak tiče navoda podnosioca zahteva o njegovom vraćanju na ranije radno mesto nastavnika, Vrhovni sud je utvrdio da “[...] *NNOCSK nije nadležan da odlučuje o radnim odnosima nastavnog osoblja obrazovnog sistema jer isti nisu civilni službenici i nema nadležnosti da ocenjuje vraćanje tužioca na položaj direktora, i ocenio je da ova stvar je određena članom 9. Administrativnog uputstva MONT-a br. 08/2014 o procedurama i kriterijumima izbora direktora i zamenika direktora vaspitno-obrazovne i nastavne institucije, gde se određuje da se kandidatima kojima je istekao ili prekinut mandat direktora/zamenika direktora u vaspitno-obrazovnim institucijama, koji u ovim mandatima su došli iz vaspitno obrazovne institucije, čuva radno mesto u ovim institucijama. U konkretnom slučaju, odlukom NNOCSK-a, za deo koji se tiče prekida radnog odnosa kao nastavnika, pravično je proglasio sebe nenadležnim*”.

Navodi podnosioca zahteva

38. Podnosilac zahteva nije konkretno naveo nijedno pravo zagarantovano Ustavom za koje tvrdi da mu je povređeno presudom Vrhovnog suda ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine.
39. Podnosilac u svom zahtevu navodi bitne povrede zakonskih odredbi, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu nenavedenih odredaba Zakona o civilnim službenicima u Republici Kosovo, Zakona o radu i Administrativnog uputstva 08/14 Ministarstva obrazovanja, nauke i tehnologije (u daljem tekstu: Uputstvo MONT-a).
40. Podnosilac u svom zahtevu traži ocenu “zakonitosti odluka i presuda državnih i pravosudnih institucija Kosova”.

41. Podnosilac zahteva tvrdi: *“Moje suspendovanje je bilo sa tendencioznim i osvetoljubivim namerama, zbog političkih pitanja i namerom ispunjavanja ovog položaja sa partijskim militantima i drugim porodičnim namerama”.*

42. Dalje, podnosilac u svom zahtevu navodi sledeće:

“Nisu se zakonski sprovodile odredbe iz Zakona o civilnoj službi Kosova, Administrativno uputstvo MONT 08/2014 kao ni Zakon o radu. Presude Osnovnog suda u Prištini, Apelacionog suda Kosova u Prištini kao i presuda Vrhovnog suda u Prištini”.

43. Podnosilac zahteva u nastavku navodi da *“NIJE razmatrana mogućnost sprovođenja odluke Inspektorata o radu, za vraćanje, sistematizaciju u položaj profesora poljoprivrede. Izvršena su supstancijalna kršenja zakonskih odredbi, diskriminatorski i politički motivisana od političke elite opštine Gnjilane. Odluke opštine su politizovane i sa tendencioznim i političkim ciljevima“.*

44. Nakon što je prikazao hronologiju postupaka sprovedenih pred javnim organima, odnosno organima opštine Gnjilane, NNOCSK-om i redovnim sudovima, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa sledećim zahtevom:

“Stoga iz gore navedenog, zamolim vas da povisite glas razuma i [protiv] diskriminacija koje se čine zaposlenima u svim državnim institucijama. Njihovo poništavanje i obavezivanje organa da preispitaju i zakonski ocenjuju odluke i osporene presude”.

45. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda: *“Vraćanje na položaj rada Profesora Poljoprivrede nakon razrešenja sa položaja Direktora”.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

46. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom.

47. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

48. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

49. Sud, dalje, uzima u obzir pravilo 39 (1) (b) Poslovnika, koje propisuje:

*Pravilo 39.
Kriterijum o prihvatljivosti*

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke,

(d) ako zahtev tačno razjašnjava i, adekvatno iznosi činjenice i navode da su prava ili odredbe ustava povređene”.

50. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi pred Sudom: (i) da je osporena presuda Vrhovnog suda doneta uz povredu navedenih odredaba Zakona o civilnim službenicima u Republici Kosovo, Zakona o radu i Administrativnog uputstva MONT-a i da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno; i (ii) da u njegovom slučaju *“NIJE razmatrana mogućnost sprovođenja odluke*

Inspektorata o radu, za vraćanje, sistematizaciju na položaj profesora poljoprivrede". S tim u vezi, Sud podseća da podnosilac zahteva u svom zahtevu pred Sudom izričito traži da bude vraćen na ranije radno mesto nastavnika.

51. Povodom navoda podnosioca koji se odnose na presudu Vrhovnog suda ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. U tom smislu, zahtev podnosioca zahteva ispunjava uslove utvrđene stavovima 1. i 7. člana 113. Ustava i članom 47. Zakona. Podnosilac zahteva je takođe podneo svoj zahtev u skladu sa rokom koji je određen u članu 49. Zakona.
52. Dalje, prilikom procene da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene zakonom, Sud se mora pozvati i na član 48. Zakona, koji utvrđuje obavezu podnosioca zahteva da u svojim zahtevima upućenim Ustavnom sudu jasno naglase za koja prava i slobode tvrde da su im povređena.
53. Isti uslov je jasno propisan i u pravilu 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] stav (1) tačka (d) Poslovnika, koje zahteva da zahtevi koji su podneti Ustavnom sudu tačno razjasne i adekvatno iznesu činjenice i navode o povredi ustavnih prava ili odredbi.
54. Na osnovu svega navedenog, Sud naglašava da je podnosilac zahteva, kako bi se smatralo da zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti, obavezan da u svom zahtevu tačno navede koja prava i slobode zagantovane Ustavom su mu povređene i da adekvatno iznese činjenice i navode o povredi ustavnih prava ili odredaba (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve KI91/17, podnosilac *Enver Islami*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 22. novembra 2018. godine, stav 31 i KI206/19, podnosilac *Mladen Nikolić*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. februara 2019. godine, stav 33).
55. S tim u vezi, Sud podseća da podnosilac u svom zahtevu navodi povrede nenavedenih odredaba Zakona o civilnim službenicima u Republici Kosovo, Zakona o radu i Administrativnog uputstva MONT-a i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Međutim, podnosilac zahteva nije razjasnio za koja prava i slobode zagantovane Ustavom tvrdi da su mu povređene osporenim presudom Vrhovnog suda.
56. Sud podseća da je Disciplinska komisija odlukom 02 016-35902 od 14. aprila 2015. godine, prekinula radni odnos podnosioca zahteva u civilnoj službi, odnosno udaljila ga sa mesta direktora škole. To kao rezultat zaključka dotične komisije da je podnosilac zahteva učinio disciplinske prekršaje, utvrđene Uredbom o disciplinskoj proceduri. Odluku Disciplinske komisije potvrdili su Komisija za rešavanje sporova i žalbi, NNOCSK, Osnovni sud, Apelacioni sud i na kraju i Vrhovni sud osporenim presudom. Što se pak tiče njegovog zahteva da bude vraćen na svoje radno mesto nastavnika na kojem je bio pre imenovanja na mesto direktora, koji zahtev je bio zasnovan na članu 9. Administrativnog uputstva MONT-a, NNOCSK i redovni sudovi su utvrdili da NNOCSK nije

nadležan za odlučivanje o radnim odnosima nastavnog osoblja jer ova kategorija javnih službenika nema status civilnih službenika.

57. Sud primećuje da podnosilac zahteva osporava gore navedene nalaze i utvrđenja javnih organa, odnosno redovnih sudova. Međutim, podnosilac nije razjasnio za koja prava i slobode zagwarantovane Ustavom tvrdi da su mu povređene presudom Vrhovnog suda koju on osporava pred Sudom. Pored toga, podnosilac zahteva nije tačno razjasnio činjenice i navode o povredi svojih ustavnih prava.
58. Prema tome, Sud primećuje da podnosilac zahteva iznosi uopštene navode koji se odnose na način na koji su relevantne institucije i sudovi koji su odlučivali u njegovom predmetu, primenili Zakon o civilnim službenicima, Zakon o radu i Administrativno uputstvo MONT-a 08/2014. Međutim, Sud naglašava da samo iznošenje takvih uopštenih navoda, bez preciziranja ustavnih prava za koja podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena i bez razjašnjenja činjenica koje opravdavaju taj navod nije dovoljno da se ispune zahtevi iz člana 48. Ustava i pravila 39.1 (d) Poslovnika.
59. Što se tiče drugog navoda podnosioca zahteva da “*nije razmotreno izvršenje odluke Inspekcije rada o njegovom vraćanju na mesto nastavnika*”, Sud primećuje da podnosilac zahteva ne precizira pre svega koji organ nije izvršio nenavedenu odluku Inspekcije rada. Na osnovu spisa predmeta, primećuje se da je podnosilac podneo Sudu samo kopiju zahteva koji nosi datum 23. novembar 2015. godine, upućen Skupštini opštine Gnjilane i Direkciji za obrazovanje, kojim od Inspekcije rada traži da bude vraćen na ranije mesto nastavnika. Međutim, podnosilac zahteva nije dostavio nijednu odluku Inspekcije rada za koju tvrdi da je doneta u njegovom slučaju, a takođe nije precizirao da je preduzeo i druge procesne radnje za izvršenje navodne odluke Inspekcije rada, odnosno nije precizirao da je iscrpeo sva pravna sredstva u vezi sa njegovim zahtevom za njegovo vraćanje na mesto nastavnika.
60. Prema tome, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva iznosi ovaj navod u vezi sa nenavedenom odlukom Inspekcije rada o njegovom vraćanju na radno mesto nastavnika pred Ustavnim sudom iako nije iscrpeo sva delotvorna pravna sredstva predviđena relevantnim zakonodavstvom.
61. S tim u vezi, Sud podseća da pravilo iscrpljivanja pravnih sredstava iz člana 113.7 Ustava, člana 47. Zakona i pravila 39 (1) (b) Poslovnika, obavezuje one koji žele predstaviti svoj predmet pred Ustavnim sudom da moraju prvo da iskoriste delotvorna pravna sredstva koja imaju na raspolaganju u skladu sa zakonom protiv pobijane presude ili odluke.
62. Na taj način se na osnovu načela supsidijarnosti redovnim sudovima daje mogućnost da isprave svoje greške kroz redovni sudski postupak pre nego što predmet dođe pred Ustavni sud. Ovo pravilo je zasnovano na pretpostavci navedenoj u članu 32. Ustava i članu 13. EKLJP, da u domaćem zakonodavstvu postoje pravna sredstva na raspolaganju koja se mogu iskoristiti pred redovnim sudovima u odnosu na navodnu povredu (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Suda KI43/20, podnosilac *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. jula 2020. godine, stav 13, kao i slučaj Suda KI19/20, podnosilac *Lutfi Shantir*, rešenje o

neprihvatljivosti od 22. jula 2020. godine, stav 36. Vidi, takođe, predmet ESLJP-a *Aksoy protiv Turske*, presuda od 18. decembra 1996. godine, stav 51).

63. Sledom gore izloženih razloga, Sud, na osnovu člana 47. Zakona i pravila 39 (1) (b) Poslovnika, utvrđuje da je navod podnosioca zahteva o neizvršenju nenavedene odluke Inspektorata rada o njegovom vraćanju na mesto nastavnika neprihvatljiv kao rezultat neiscrpljenja pravnih sredstava.
64. Sa svega napred navedenog, Sud utvrđuje da je: (i) u odnosu na osporenu presudu Vrhovnog suda ARJ. UZVP. br. 140/2019 od 19. novembra 2019. godine, zahtev neprihvatljiv jer nisu ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su propisani članom 48. Zakona i tačkom (d) stava (1) pravila 39. Poslovnika; i da je (ii) u odnosu na navod podnosioca o neizvršenju “nenavedene odluke Inspektorata rada”, zahtev neprihvatljiv zbog neiscrpljenja pravnih sredstava, kao što je utvrđeno članom 47. Zakona i tačkom (b) stava (1) pravila 39. Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20, 47. i 48. Zakona i pravilu 39.1 (b) i (d) Poslovnika o Radu, dana 26. marta 2021. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi